

POSUDEK VEDOUCÍHO PROJEKTU

Název práce: PALMOVKA –Libeň, Praha

Vedoucí práce: Ing.arch.Michal Kuzemský

Diplomant: Bc. Vojtěch Beran

Vojtěch Beran zpracovával zadání, které je podrobně popsáno v „Zadání diplomní práce“.

Palmovku bych si na diplom rozhodně nevybral. Autor má úctu za odvalu. Velmi složité a širokouhlé. Především teoretickým rámcem.

Posudek bude nutně zkrácený, protože podrobný rozbor návrhu by překračoval únosnou délku požadovaného žánru. Nebudu popisovat současný stav. Začnu se zabývat diplomní prací.

Právě pečlivější popis problémů a především jejich hierarchizace v práci chybí. S nutností problémy přesně formulovat dochází k zaostření na podstatné a vyhození nepodstatného. Výsledkem je jednodušší cesta k ambici, kterou má mít představený návrh. Zjednodušeně: co řeší a následně jak to řeší.

Autor řešení nabízí. Rozdělit neurčitě tak zvané „místo Palmovka“ na tři specifická a definovaná náměstí, která spolu mají vztah, ale jistotu vytváří každé samo o sobě. Výsledkem by měl být akord - souzvuk všech tří prostor.

Mám několik poznámek. Chápu, že si autor potřeboval vyjmenovat místa, která chce definovat. Za nešťastné považuji, že toto vyjmenování a očíslování zůstalo i v konečném návrhu. Myslím si, že pravou silou návrhu nejsou ony definované tři prostory, ale specifické a okouzující prostory, které vznikají mezi nimi. Ty takto zůstávají nepojmenovány a především nepopsány. Namátkově:

Okamžik, kdy park tečuje svým hrotem extra vytiženou křižovatkou je fascinující. Vložení vstupní brány považuji za omyl, který původně promyšlené kouzlo poškozuje. Za stejně důležitý a krásný moment považuji pnutí mezi soliterním dlouhým domem s podloubími a řečeným parkem. Promenáda, či ulice je velice zajímavým a zklidňujícím prvkem. Právě o tomto místě bych se milerád dozvěděl víc. Možná by zmizela alej před parkem. Zvýraznění potenciálu silných míst mi chybí.

Stejně silným momentem je umístění budovy tržnice. Institucionalizovat stavbou děj, který už v místě beztak po léta probíhá je prozíravý a pravděpodobně by přinesl dobrý výsledek. Spíš městská střecha než tržnice, podobnou známe z Gentu. Zajímá mě vztah tržnice a synagogy. Jen popis tohoto fragmentu území by vydalo na zvlášť diplomní práci. Je zobrazená architektura tržnice symbolem nebo návrhem?

Práce je silná i v momentech, kdy se opře o konkrétní údaj, určením problému, nalezením příčiny a návrh řešení: například velikost křižovátky vs. poloměry tramvajových tras a jejich úprava.

Naopak velkou otázkou je pro mne takzvaný městský palác na radničním náměstí. Co ovlivnilo jeho velikost, a tvar? V kontextu ulice Sokolovská ho považuji za jediné vyložené přemrštěné a necitlivé místo návrhu. Usuzuji z modelu.

V diplomní práci chybí pro znalého i neznalého diváka srozumitelnější schémata. Před návrhem – po návrhu. Autor v popisu ambice používá termín tradiční město. Chybí mi tedy vymezení pojmů jako ulice – uliční čára, náměstí atd... Obsah těchto pojmů lze na Palmovce účinně zpochybnit, nakládat s nimi velmi nestereotypně a svobodně. Vlastně narážím na to, zdali je nutné prostory vzniklé v návrhu pojmenovávat. Špatně se pracuje s návrhem, kde chybí jasné odpovědi na otázky – hýbu s uliční čarou nebo ne? Zajímá mě uliční římsa? Lze o nějaké uliční čáře uvažovat, a pokud ne, proč? Do hodnocení práce vnesu svoji tezi. Rostlým a divokým stavěním od sedmdesátých let přes

devadesátá léta až po současnost vznikl nějaký stav, který není třeba chápat jako katastrofu nebo výhru. Místo totiž má charakter. Paradoxně z něj lze vycházet a pointovat ho. Tématem může být prosté porozumění každému fragmentu či fraktálu, nabídnutí souvislosti a opěrných bodů. Mentální mapa, to nazývá Vojtěch.

V rámci výše řečeného považuji za skvělý a inspirativní okamžik, kdy autor ukazuje fotografii asymetrické ulice Na Žertvách, v další sekvenci ozrcadlí symetricky obraz půl ulice, ovšem překvapivě ne té kompaktní strany ale té s provizorními buňkami a třetí fáze je totéž ozrcadlení s konsolidovanou uliční frontou na obou stranách ulice. Paradoxem je, že kvalitním výsledkem jsou oba ozrcadlené obrazy. Nejen ten očekávatelný, ale stejnou váhu a srozumitelnost má i záběr kde na obou stranách ulice stojí periferní stavby. Obě polohy jsou čitelné a malebné. Moment považuji za doklad toho, že jedině nestereotypním postupem lze teoreticky orámovat návrh Palmovky. Není možné všechno, ale máme na výběr. Nejhorší z variant je současný stav. Zde polemizuji s ambicí diplomanta. Nemyslím, že je nutné vracet se o krok zpět a navrhovat tradiční město. A polemizuji i s výsledkem práce. Tradiční město v něm určitě navrhováno není. A to rozhodně není kritika.

Chápu nadsázku, se kterou je návrh graficky zpracován. Je módní, a v zásadě mi vyhovuje. Bohužel speciálně u tohoto projektu a právě tato zkratka vyvolává dojem ledabylosti a nepečlivého zacházení s urbánním prostorem a detailem. Realistické milieu skutečně zakrývá, namísto aby ho právě tato zkratka vyostřila a zviditelnila (právě k tomuto účelu vznikla) Je možné i pravděpodobné, že „místo Palmovka“ rozdělené do jednotlivých přesně navržených prostor může fungovat. Chybí mi však solidní důkazy. Zobrazený prostor si nejprve musím na základě předloženého zobrazit sám v hlavě.

Práci považuji za nekonzistentní a rozpadající se do fragmentů. Sám sobě napovídám, jaký mají potenciál, jak je mohu pochopit a jaký celek vytváří.

Za diplomní práci navrhuji známku **D**.

V Praze dne 3.2.2018 Michal Kuzemenský